

de ændringer, som måtte findes hensigtsmæssige under hensyn til de særlige forhold på øerne.

Som begrundelse for den ved loven gennemførte nyordning anførte *justitsministeren* ved lovforslagets fremsættelse:

„Allerede under forarbejderne til myndighedsloven af 1922 var man inde på den tanke, at ægtefællerne burde være ligeberettigede med hensyn til udøvelse af værgemål for deres børn.

Flertallet i folketing og landsting mente imidlertid på linje med familieretskommissionen, der havde udarbejdet udkastet til loven, at man ikke kunne finde frem til en ordning, som juridisk og administrativt kunne anses for praktisk gennemførlig, og vi fik derfor den nugældende regel om, at faderen er født værge for mindreårigt ægtebarn.

Bestemmelserne om værgemål for mindreårigt ægtebarn danner således i dag en undtagelse fra dansk rets almindelige princip om ægtefællers ligeberettigelse. Kravet om også på dette punkt at give den gifte kvinde samme retsstilling som manden melder sig imidlertid i dag med endnu større styrke end i 1922 i kraft af den position, kvinden i dag har opnået i samfundslivet, og jeg mener derfor, at tiden nu er inde til at gennemføre ægtefællernes ligestilling også på dette punkt.

Jeg kan nævne, at spørgsmålet har været optaget til overvejelse på foranledning af drøftelser i *udvalget for nordisk lovsamarbejde*. I Sverige gennemførte man i 1949 en lov, hvorefter forældrene i forening skulle være værge for mindreårigt ægtebarn, og under de fortsatte drøftelser i udvalget er det oplyst, at det norske justitsdepartement har udarbejdet et udkast til indførelse af tilsvarende regler i Norge.

Jeg må lægge vægt på, at der fortsat så vidt muligt opretholdes ensartede regler på familierettens område i de nordiske lande.“

I de bemærkninger, der ledsagede lovforslaget, hedder det bl. a.:

„Myndighedslovens bestemmelser om værgemål for mindreårigt ægtebarn danner en undtagelse fra det i dansk ret nu almindeligt gældende princip om ægtefællers ligeberettigelse. Ønskeligheden af også på dette punkt at *ligestille den gifte kvinde med manden* gør sig i dag i kraft af samfundsudviklingen gældende med endnu større styrke end ved myndighedslovens ikrafttræden.

Med hensyn til forældremyndighed har myndighedsloven allerede gennemført en sådan ligestilling. De spørgsmål, der opstår ved udøvelse af værgemål og forældremyndighed, vil imidlertid jævnlig praktisk stå i nær forbindelse med hinanden. Mange af de beslutninger, der træffes af forældremyndighedens indehaver, ligger nær op ad de beslutninger, det tilkommer værgen at træffe, og ofte — navnlig hvor den mindreårige ikke ejer formue — er de af lige så